

Arrest

nr. 276 900 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 23 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 november 2021 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gelet op het arrest nr. X van 30 mei 2022 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 8 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERSCHUEREN *loco* advocaat B. BRIJS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u bent geboren op 1 juni 1981 te Bamenda en dat u afstamt van Nkambe. U heeft twee zonen van twee verschillende moeders; M. N.M. – °17/08/2002 en S. P.M. °04/10/2007. Uw kinderen verblijven bij hun moeder.

U zegt dat uw vader, P. M.S., de secretaris was van SCNC (Southern Cameroons National Council). Hij werd thuis neergeschoten in de nacht van 6 april 2003 en overleed de volgende dag aan zijn verwondingen. Sindsdien zijn uw familieleden het land ontvlucht. U en uw zus C. bleven in Kameroen en jullie woonden in het ouderlijke huis. Het huis werd steeds geviseerd omdat men dacht dat uw vader belangrijke documenten had van SCNC. Uw zus, C., stierf op 4 oktober 2004 nadat ze werd aangevallen omdat men dacht dat ze documenten in haar bezit zou hebben van SCNC.

U ontdekte dat er wel degelijk documenten verstopt waren in het huis. U contacteerde een vriend van uw vader hierover. U werd vervolgens thuis aangevallen en deze mannen wilden de documenten. U gaf alleen boeken en besloot om vervolgens het land te verlaten. U diende na een verblijf in Nigeria en Griekenland een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 29 september 2015.

Op 25 oktober 2016 nam het CGVS de beslissing 'weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus' daar er geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende problemen omdat u in het bezit zou geweest zijn van documenten van SCNC die aan uw vader – die secretaris van SCNC zou zijn geweest- zouden hebben toebehoord. Tevens was uw kennis over en interesse in SCNC zeer beperkt. Verder werd de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnd daar het hoogst opmerkelijk is dat u, die beweert problemen te kennen met de Kameroense overheid - in die mate dat u uw land ontvluchtte -, zich richtte tot de Kameroense ambassade te Griekenland en bovendien blijkbaar geen enkel probleem kende bij het verkrijgen van uw paspoort.

U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RvV). Deze hebben uw beroep verworpen op 28 maart 2017 met het arrest nr 184587. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 11 februari 2020 dient u een eerste volgend verzoek in bij de DVZ. U verklaart dat uw voorgaande verklaringen nog steeds gelden en dat u in Kameroen wordt gezocht omwille van geldtransacties tussen u en uw zus T., in Kameroen.

Op 26 maart 2020 werd uw verzoek in overweging genomen.

Ter ondersteuning van uw relaas legt u volgende documenten neer: Foto's van militairen in de buurt van uw woning; kopie van een convocation van N.P.T. dd 24 juli 2020; kopie van een opsporingsbevel voor T. N.M. dd 21 juli 2020; aanvullende verklaringen – raadsman Kameroen – dd 24/08/2021; vonnis tegen T. N.M. – militair tribunaal – dd 6/08/2020; attest van SCEW (Southern Cameroons European Women e.V.) zonder datum; brief SCEW aan parlementairen UK – dd april 2021; Registratie SCEW – dd 17/07/2020; toelichting ivm legaal proces in Kameroen dd 17/08/2021; omslag DHL; kopie officiële getuigenis van de heer F.N.A., notaris dd 27/09/2019; kopie geboorteakte VZ; kopie overlijdensakte vader; kopie overlijdensakte zus C. M.; kopie aanhoudingsbevel M.P.T. dd 22/07/2019; kopie aanhoudingsbevel T. N.M. dd 22/07/2019; kopie aanhoudingsbevel M.N.M. dd 22/07/2019; kopie aanhoudingsbevel – onleesbaar; kopie bewijs borgsom voor zus T. N.M.M. dd 07/04/2019; kopie getuigenis E. F., buurman in Kameroen (dd 27/09/2019); kopie getuigenis M.P.T. (dd 27/09/2019); kopie getuigenis zus T. N.M. (dd 27/09/2019); kopie attest T.K.M. dd 02/12/2019; kopie getuigenis Zenith chambers (niet gedateerd); foto's activiteiten zus T.K.M.; foto's ivm vader; documenten ivm geldtransacties naar Kameroen; whatsapp bericht met zus ivm oversteek grens Nigeria; rapport UNHCR en rapport Human Rights Watch cameroon: civilians killed in Anglophone Regions. Uw raadsman maakt ten slotte uw opmerkingen over bij de notities op 10 september 2021.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw 1ste volgend verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient aangestipt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming op 25 oktober 2016 door het CGVS afgesloten werd met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. De RvV besloot eveneens dat uw aanvraag ongelooftwaardig was (zie arrest nr. 184587). U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u alsook uw zus T. en een vriend Paul T. worden gezocht omdat jullie ervan worden verdacht om de 'separatisten' financieel te steunen omdat er geldtransacties gebeurden tussen u en uw zus T. in Kameroen. **U verklaart dat u wordt geviséerd omwille van de gebeurtenissen die u reeds tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald. U haalt zelf aan dat u deze problemen kent omwille van de problemen die u reeds kende door de betrokkenheid van uw vader bij SCNC (zie notities CGVS, p 21). Echter, daar deze problemen, aangehaald tijdens uw initiële verzoek om internationale bescherming als ongelooftwaardig werden beschouwd en daar dit werd bevestigd door de RvV, kan aan uw bijkomende verklaringen, die voortvloeien uit uw voorgaande verklaringen geen geloof worden gehecht.**

Hierbij dient te worden opgemerkt dat het wel zeer vreemd is dat u verklaart dat **u geld opstuurt naar Kameroen om een huis of appartement voor uw moeder te bouwen die in Bamenda woont** (zie notities CGVS, p 16). U verklaart dat uw zus door deze geldtransacties ernstige problemen heeft gekend in Kameroen. **Het is wel zeer merkwaardig dat u verklaart dat u een woning gaat bouwen voor uw moeder in Bamenda daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud op 19 september 2016 verklaarde dat uw moeder niet langer in Kameroen woont maar dat ze sinds 2004 naar de Verenigde Staten is verhuisd omwille van de problemen die ze kende in Kameroen** (zie notities CGVS dd 19/09/2016 p 5). Het is helemaal niet aannemelijk dat ze tussen 2016, het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en 2019 naar Kameroen zou zijn teruggekeerd daar u verklaarde dat ze problemen had in Kameroen en gezien de actuele situatie in Kameroen. Het is dan ook niet aannemelijk dat u voor het bouwen van een woning voor uw moeder dergelijke geldtransacties uitvoerde. De geloofwaardigheid van uw aanvraag wordt hiermee verder te niet gedaan.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw geloofwaardigheid verder ondermijnd wordt door een **gebrek aan interesse**. Wanneer de PO u immers vraagt of er tegen u ook een aanhoudingsmandaat loopt, zegt u 'ja' (zie notities CGVS, p 21). Uw raadsman merkt echter op in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die werden toegevoegd aan het administratief dossier, dat u ervan uitging dat er tegen u een aanhoudingsmandaat zou lopen omdat u staat vermeld in een vonnis van uw zus en dat u uw verklaring hieromtrent wenst te nuanceren. **Het is echter opmerkelijk en getuigt van weinig betrokkenheid in uw dossier dat u bij het indienen van uw eerste volgend verzoek een aanhoudingsmandaat voorlegt op uw naam en dat u bij het formuleren van uw opmerkingen blijkbaar terugdeinst om te zeggen dat u effectief wordt gezocht.** De waarachtigheid van uw aanvraag wordt hiermee ernstig in vraag gesteld.

Voorts verklaart u dat u **omwille van de activistische activiteiten van uw zus, T.K.M. (CGVS 04/19393) een doelwit bent geworden voor de Kameroense overheid** (zie notities CGVS, p 15). U verklaart dat uw zus voorzitter is van SCEW (Southern Cameroons European Women) en legt hier ook documenten over neer (zie infra). Daar er in uw initiële verzoek reeds ernstige twijfels waren over de waarachtigheid

van de vrees die u aan het activisme van uw zus koppelt, gezien uw zus met de Kameroense overheid samenwerkte, kunnen er ook ernstige bedenkingen worden gemaakt bij haar nieuwe activiteiten als voorzitter van SCEW. Bovendien dient in dit kader te worden opgemerkt dat uw kennis over de activiteiten van uw zus wel zeer beperkt zijn. U verklaart dat u niet precies weet wat ze precies moet doen voor deze beweging (zie notities CGVS, p 15). Wanneer u wordt gevraagd of uw zus bij een afscheidingsbeweging actief is, verklaart u, de vraag ontwijkend, dat 90% van ons de intentie heeft om zich af te scheiden van de Franstaligen (zie notities CGVS, p 16). De informatie die u over de sur place activiteiten van uw zus geeft zijn wel zeer summier. Zeker gezien u verklaarde dat u steeds 'onder de zorg' van uw zus was en dat u lange periode bij haar heeft gewoond in België (zie notities CGVS, p 14). Indien u werkelijk zou vrezen dat het activisme van uw zus een impact zou hebben op uw veiligheid in Kameroen, is het niet aannemelijk dat u hierover niet meer weet. Bovendien kan worden opgemerkt dat het wel zeer vreemd is dat uw zus, waarvan u verklaart dat ze voor de rechten van de Engelstaligen in Kameroen strijdt, een document opstelt in het Frans. Verder dient te worden opgemerkt dat enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden voor deze persoon (hier uw zus) in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn. Vermits eerder werd geoordeeld dat er in uw initiële verzoek reeds ernstige twijfels waren over de waarachtigheid van de vrees die u aan het activisme van uw zus koppelt, gezien uw zus met de Kameroense overheid samenwerkte, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat uw zus omwille van haar beweerde activistische activiteiten zou zijn vervolgd of het risico op vervolging zou lopen, laat staan dat u hierdoor problemen zou kennen met de Kameroense autoriteiten. Het is bijgevolg onwaarschijnlijk is dat u in de negatieve belangstelling zou staan van de Kameroense autoriteiten.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de **subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone."** dd. 16 oktober 2020 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_situation_securitaire_liee_au_conflit_anglophone_20201016.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en **COI Focus "Cameroun. La crise anglophone. Situation des anglophones."** dd. 15 mei 2019) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van

de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's. Ze worden er opgevangen door Engelstalige families die reeds lange tijd in Franstalig Kameroen zijn gevestigd, door kerken en traditionele chefs, door Franstalige Kameroeners, ... Er zijn echter ook ontheemden die genooddaakt zijn op straat te leven. De grootschalige verplaatsingen van de bevolking uit Engelstalig Kameroen brengt een grote druk teweeg op de Franstalige zone, die onder andere heeft geleid tot de ontwikkeling van prostitutie en een groot aanbod aan goedkope werkrachten in de Franstalige steden. Vele Engelstalige ontheemden leven er in precare omstandigheden. Niettegenstaande de identiteitscontroles en razzia's uitgaande van de autoriteiten in vergelijking meer de Engelstaligen viseren en het aantal razzia's is gestegen, is over het algemeen de veiligheid van Engelstaligen gegarandeerd in Franstalig Kameroen. Uit het geheel van de informatie blijkt nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn. Met uitzondering van een aantal geïsoleerde gevallen, worden de Engelstaligen bovendien niet gediscrimineerd door de Franstalige bevolking.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Franstalig Kameroen kan vestigt, in steden zoals Yaoundé of Douala.

In de eerste plaats wordt verwezen naar uw **banden met het Franstalig gebied**. Zo hebt u in het verleden Douala en Yaoundé verschillende keren bezocht (zie notities CGVS, p 5). U ging tijdens de vakanties op bezoek bij familieleden in het Franstalig landsgedeelte of u ging naar Douala om mensen van de luchthaven op te pikken. U geeft verder aan dat u in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, een oom en verschillende neven en nichten heeft wonen (zie notities CGVS, p 6) en dat er in Douala een oom woont die vroeger politie-inspecteur was (zie notities CGVS, p 9). U haalt verder zelf aan dat een deel van uw familie die voorheen in Engelstalig Kameroen woonde, zijn verhuisd naar het Franstalig deel van Kameroen. U geeft aan dat u niet precies weet waar ze verblijven, maar dat u dit wel kan navragen (zie notities CGVS, p 7). Gezien u verklaart dat u een 'familie Whatsapp groep' heeft waarin jullie van alles delen, is het niet onmogelijk om meer informatie te verkrijgen over de verblijfplaatsen van uw familieleden in het Franstalige Kameroen. De redelijkheid van uw hervestiging wordt, ten tweede, onderbouwd door uw **educatie**. Zo bent u een volwassen en ondernemende man die zijn middelbaar diploma behaalde en universitaire studies aanvatte (zie notities CGVS, p 4). Ten derde kan worden opgemerkt dat u verklaart over een (basis) **kennis Frans** te beschikken. U geeft aan dat deze niet zo vlot spreekt maar dat u zich kan uitdrukken (zie notities CGVS, p 5). In de vierde plaats wordt verwezen naar uw **financiële draagkracht**. U legt immers documenten voor waaruit blijkt dat u kan bijdragen aan de bouw van een huis of appartement voor uw moeder (zie notities CGVS, p 16).

Er wordt vastgesteld dat u een volwassen, geschoolde en zelfstandige man bent die beschikt over een financieel vangnet en die voldoende initiatiefrijk was om naar Europa te reizen. Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien.

Gevraagd of u zich in het Franstalig Kameroen kan vestigen, gaf u aan dat u wel familieleden kan bezoeken en dat je er enkele weken of maanden kan verblijven, maar dat je niet weet hoe lang ze je kunnen onderhouden. U geeft verder aan dat u tevens niet op de hoogte bent van hun actuele levenssituatie (zie notities CGVS, p 14). U geeft aan dat uw zus, die in België woont u tot voor enkele maanden heeft onderhouden in België. Indien nodig, zou ze u tevens in Kameroen kunnen ondersteunen. Tevens kan worden opgemerkt dat u de Franse taal machtig bent (zie notities CGVS, p 5) en dat u, door de reis naar Europa te maken over voldoende zelfredzaamheid beschikt om ook, met de hulp van uw familieleden in Kameroen en in België, uw leven in Kameroen opnieuw op te nemen.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neerlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Dat op de voorgelegde documenten een stempel werd aangebracht van een advocatenbureau; Zenith Chambers en dat deze gehandtekend werden door F.N.A. kan de bewijskracht evenmin herwinnen. Deze stempels zeggen immers niets over de inhoud van de voorgelegde documenten. Daarenboven blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier dat het vervalsen van documenten alsook identiteitsdocumenten, geboorteaktes en overlijdensaktes veelvuldig voorkomt in Kameroen.

U legt twee **foto's** (1+2) neer van militairen die in een straat stappen. U verklaart dat deze militairen in de buurt van uw huis waren omwille van de jaarlijkse herdenking van de dood van uw vader. Echter, uit niets blijkt dat deze foto's inderdaad in de omgeving van uw huis werden genomen, waarom deze militairen in deze straat patrouilleerden en wanneer deze foto werd genomen. U legt verder een **kopie neer van een convocatie** (3), opgemaakt op 24 juli 2020 waarbij T.N.P. wordt opgeroepen om op 28 juli 2020 te verschijnen. Aangezien het gaat om een kopie en deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knippen plakwerk kan dit document de ongeloofwaardigheid van uw relaas niet omvormen. Verder legt u een **kopie** neer van het opsporingsbevel dd 21 juli 2020 waarbij T. N.M. wordt gezocht door de 'Police judiciaire' van Bamenda, ondertekend door N.J.B. (4). Ook deze kopie kan de geloofwaardigheid niet ombuigen. U legt een getuigenis voor van uw advocaat F.N.A., opgemaakt op 24 augustus 2021 (5). Ook aan dit document kan slechts een beperkte bewijswaarde toegekend worden, daar deze in feite op basis van uw verklaringen en de verklaringen van uw advocaat uitgewerkt werd. U legt voorts een vonnis neer tegen Théodora N.M., gedateerd op 6 augustus 2020 door de Militaire rechtbank van Bamenda (6). Ook hier gaat het om een kopie. U legt een attestatie voor van SCEW (Southern Cameroons European Women) (7). Deze organisatie getuigt dat u de broer bent van T.K.M., de voorzitter van deze organisatie, en verklaart dat deze organisatie ervan overtuigd is dat u, bij terugkeer naar Kameroen gevaar zal lopen. Deze getuigenis gaat echter uit van een privépersoon die een nauwe band met u vertoont en werd door deze persoon duidelijk opgesteld op verzoek en ten behoeve van u. U legt tevens een brief voor, opgesteld door SCEW, gericht aan de UK parlementairen. (8) Voorts legt u de documenten voor die de registratie van SCEW bevestigen (9). Het bestaan van de organisatie SCEW wordt niet in twijfel getrokken maar handelt niet over uw aangehaalde problemen. U legt eveneens documenten neer die meer informatie geven over een legaal proces in Kameroen (10). In dit document wordt meer informatie gegeven over bepaalde juridische termen en de te volgen procedure. Het gaat om algemene informatie en heeft geen verband met uw persoonlijk relaas. U legt tevens een envelop van DHL neer (11). Ook dit stuk kan de voorgaande vaststellingen niet veranderen, gezien niet blijkt welke stukken hiermee verstuurd werden, noch wat de authenticiteit en bewijswaarde van de documenten zouden zijn. Er wordt verder een getuigenis voorgelegd, opgemaakt door uw raadsman in Kameroen, F.N.A. (12) op basis van uw verklaringen en deze van uw zus Théodora N.M., opgemaakt op 27 september 2019. Er wordt ondermeer aangegeven dat uw leven in groot gevaar is indien u zou terugkeren naar Kameroen. Ook hier kunnen er ernstige bedenkingen worden geplaatst bij de waarachtigheid van de inhoud van het document. Het werd immers op basis van uw verklaringen en deze van uw zus opgesteld. Bovendien is het wel zeer verwonderlijk dat, indien uw zus u zou waarschuwen voor de gevaren in Kameroen eind september 2019, u wacht tot 11 februari 2020 alvorens een volgend verzoek in te dienen. U legt verder een kopie neer van uw geboorteakte (13). De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaatgeneraal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. U legt eveneens een **kopie** van een overlijdensakte voor van uw vader, P.M.S. (14).

Het is bijzonder dat u dit document niet heeft neergelegd bij uw initiële verzoek om internationale bescherming. Gezien vervalsing van Kameroense documenten zeer gangbaar is en het gaat om een kopie, kan ook dit document uw relaas vergoelijken. De overlijdensakte van uw zus Candida (15) werd tijdens uw initiële verzoek besproken. Er werd opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde ivm de overlijdensdatum van uw zus. In de overlijdensakte staat immers dat ze op 4 oktober 2004 overleed terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 19/09/2016 verklaarde dat uw zus geslagen werd op 14 oktober 2004 en vijf dagen later, op 19 oktober, overleed (zie notities CGVS dd 19/09/2016, p. 17). U legt verder een **kopie** van een mandat d'amener voor, dd 22/07/2019 tegen M.P.T. (16), tegen uw zus T. (17) en tegen uzelf (18). Een andere mandat d'amener is onleesbaar (19). Gezien de algehele ongeloofwaardigheid van uw relaas, kunnen deze **kopies** geen ander daglicht op uw verklaringen werpen. Deze kunnen immers door allerhande knip en plakwerk worden samengesteld. U legt verder een kopie voor van het document 'engagement de deferrer' dd 07/04/2019 waaruit blijkt dat uw zus Théodora op borgsom werd vrijgelaten (20). Ook deze kopie kan bovenstaande bevindingen niet ombuigen. U legt voorts een getuigenis voor van E. F. (21), M.P.T. (22), T. N.M. (23), uw zus T.K.M. (24) en F.N.A. (25). Al deze verklaringen tonen een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden opgesteld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Gelet op de voorgaande vaststellingen ontberen deze verklaringen objectieve bewijswaarde. U legt vervolgens foto's en een facebook post neer waarop uw zus T.K.M. te zien is (26). Deze foto's kunnen echter uw vermeende problemen in Kameroen niet onderschrijven. Ze tonen dat uw zus T.K.M. de huidige situatie in Kameroen aanklaagt. De actuele situatie in Kameroen wordt op geen enkel moment in twijfel getrokken. U legt verder foto's neer waarop uw vader te zien zou zijn (27). Echter, aan deze foto's kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U legt verder verschillende **kopies** voor waaruit blijkt dat u (en uw zus T.K.M.) geld zouden storten naar Kameroen (28). Aangezien het ook hier om kopies gaat, kunnen er wederom ernstige twijfels zijn bij de waarachtigheid van deze stukken. Daarenboven werd er geen geloof gehecht aan uw verklaringen; dat u dit geld grotendeels zou storten om een woonst voor uw moeder te financieren (zie supra). U legt tevens een WhatsApp bericht voor waaruit zou moeten blijken dat uw zus T. de grens met Nigeria heeft overgestoken. De foto's en de communicatie zijn echter geenszins van die aard dat kan worden uitgegaan dat uw zus effectief naar Nigeria is gegaan. De foto's tonen immers wandelende mensen, waaruit niet blijkt dat ze een grens oversteken. Ook de post 'we di enter boarder for Nigeria' heeft weinig bewijskracht. U legt verder ook drie algemene rapporten neer i.v.m. de crisis in de Engelstalige regio's van Kameroen; ACAPS, 'Cameroon – escalation of the Anglophone crisis' (21/01/2020), UNHCR, Cameroon – Factsheet december 2019 en International Crisis Group, Crisis watch – december 2019: Cameroon (29). Deze rapporten gaan over de algemene situatie in Kameroen, wat op geen enkel moment in twijfel wordt getrokken. De rapporten handelen echter helemaal niet over uw persoonlijk relaas. Op basis van artikel 57/5 quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid geboden opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op **10 september 2021** ontving het CGVS uw schriftelijke opmerkingen (30). Vooreerst merkt uw raadsman op dat het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het Nederlands is uitgeschreven terwijl het in het Engels werd afgenomen, zonder aanwezigheid van een tolk. De desbetreffende ambtenaar nam zelf de rol van tolk waar. In dit kader kan worden opgemerkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verhindert dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, in casu het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Verder formuleert uw raadsman enkele opmerkingen met betrekking op vertalingen van verschillende passages die volgens uw raadsman niet correct verliepen. De opmerkingen die uw raadsman formuleert hebben slechts betrekking op een deel van de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Hierdoor wordt u geacht in te stemmen met de rest van de inhoud van de notities. Bijkomend kan worden opgemerkt dat het om summiere verschillen gaat in vertaling die geenszins een invloed hebben op het begrip van uw verklaringen. Nergens in de beslissing wordt verwezen naar de passages die uw raadsman naar voor brengt waardoor een verkeerdelijke vertaling niet aan de grondslag kan liggen van deze beslissing. Verder merkt uw raadsman op dat er bepaalde namen verkeerdelijk werden genoteerd. Uw raadsman merkte tevens op dat u uw verklaring i.v.m. uw aanhoudingmandaat wenst te nuanceren en dat u zich had vergist i.v.m. de data van de convocaties van uw zus. Uw opmerkingen werden meegenomen in de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar konden bovenstaande conclusies niet ombuigen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins aan dat u – een man die eerder in het Franstalige gedeelte (cfr. Yaoundé en Douala) heeft verbleven en er over een netwerk beschikt – zich onmogelijk in het Franstalige gedeelte te Kameroen zou kunnen vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift de volgende middelen aan:

- "- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 48/7 van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet van 15 december 1980 genoemd);
- Artikel 4, § 1, 2, 3, 4 en 5 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;
- Artikel 3 Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 04.11.1950 te Rome en goedgekeurd bij Wet van 13 mei 1955 (hierna "EVRM");
- De materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de verplichting om alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen als algemene beginselen van behoorlijk bestuur."

Wat betreft de vluchtelingenstatus ontwikkelt verzoeker zijn middel als volgt:

"I. Beschuldigingen van financiering van de Engelstalige afscheidingsbeweging en van terrorismebewijs

4. Verzoeker steunt zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, naast de concrete gevolgen die de crisis van de Engelstalige delen in Kameroen op zijn situatie hebben, op de persoonlijke vervolgingsdaden van de Kameroense autoriteiten ten aanzien van hem.

Zijn zus T. en verzoeker hadden besloten een nieuw huis te bouwen voor hun moeder in Bamenda. Ter financiering van dit project maakten verzoeker en zijn in België verblijvende zus T. geld over aan T. en hun vriend P.T., beide woonachtig in Kameroen. Deze financiële transacties hebben geleid tot vervolgingsdaden ten aanzien van verzoeker zelf, maar ook van zijn zussen T. en T. als kennissen.

Dergelijke vervolgingsdaden dienen gezien te worden in het licht van de crisissituatie van de Engelstalige regio's in Kameroen als ook van het stigma dat rust op de gehele familie. Verzoeker formuleert het zo tijdens het persoonlijk onderhoud, dd. 31.08.2021 (stuk 2, pl6):

[...]

Verzoeker heeft hiervoor bij de indiening van zijn volgend verzoek tot internationale bescherming en tijdens het persoonlijk onderhoud een veelheid aan documenten neergelegd ter staving.

Het betreft onder meer:

[...]

En bij het persoonlijk onderhoud:

[...]

5. Verzoeker heeft door middel van al deze documenten zijn nieuwe vrees voor vervolging als gevolg van financiële transacties van hem en zijn zus T. aan zijn zus T. en hun vriend de heer P.T. uitgebreid gestoffeerd. Het is dan ook frappant vast te stellen dat het CGVS deze documenten quasi niet onderzocht heeft en met een laconieke redenering naast zich neerlegt, wat niet ernstig is.

In haar motivering van de weigeringsbeslissing wordt inderdaad bij nagenoeg alle documenten enkel aangegeven dat het een kopie betreft en deze bijgevolg makkelijk te vervalsen zijn. Op die wijze wordt ten onrechte en al te gemakkelijk besloten dat de betreffende documenten de geloofwaardigheid van het relaas niet kunnen ombuigen.

Bovendien worden originele stukken aanzien als kopieën. Dit kan niet aanvaard worden.

Verzoeker wil duidelijk maken dat in casu met de voorgelegde kopieën op ernstige wijze rekening moet worden gehouden in de beoordeling.

Dit niet doen is onredelijk en onzorgvuldig zoals onderstaande elementen staven. Bovendien legt verzoeker een origineel vonnis neer dat zijn vrees voor vervolging redelijk maakt. Echter wordt dit document door verwerende partij verkeerdelijk aanzien als een kopie zonder bewijswaarde.

5.1. Ten eerste staat vast, uw Raad kan dit beoordelen, dat het bij het persoonlijk onderhoud voorgebracht vonnis dd. 06.08.2020 een origineel exemplaar betreft, hoewel dit door het CGVS om onduidelijke redenen niet zo wordt beoordeeld en als kopie wordt afgedaan.

De aangebrachte handtekeningen van de voorzitter van de rechtbank als deze van de griffier zijn nochtans duidelijk origineel. Zo is hun afdruk op de keerzijde van het papier duidelijk zichtbaar hetgeen wijst op een origineel exemplaar van het vonnis.

Het CGVS heeft dit neergelegde document bijgevolg niet onderzocht en het zijn bewijswaarde ontnomen zonder enige motivering. In zijn motivering wordt dit stuk inderdaad met één korte zin uit de beoordeling gehouden: "Ook hier gaat het om een kopie".

Dat verwerende partij enerzijds niet vaststelt dat het om een origineel gaat en anderzijds het vonnis, zelfs in het geval het om een kopie zou gaan, geen enkele waarde geeft zonder enige motivering wijst zonder meer op de onzorgvuldigheid van het uitgevoerde onderzoek.

Het EHRM benadrukte eerder in zijn arrest SINGH en anderen/ België van 02 oktober 2012 op het belang voor de asielautoriteiten om elk document dat door de verzoeker om internationale bescherming wordt aangebracht op zorgvuldige wijze te onderzoeken (EHRM, 2 oktober 2012, zaak SINGH en anderen/België 59166/12, 97 , zie ook RvV, 28 september 2016, n° 175423).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden, wat onder meer betekent dat het alle voor de beslissing relevante feiten met zorgvuldigheid moet vaststellen, en dat het met deze feiten rekening moet houden bij het nemen van de beslissing (Cass. 8 april 2011, nr. 212.579). Het legt aan het bestuur de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel omvat alzo de plicht voor de administratie om bij het nemen van de beslissing rekening te houden met alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV 17 januari 2014, nr. 117.108, RvV 30 oktober 2013, nr. 113.135) (zie 10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming, Brugge 2017, die Keu re, p 126).

Het ontbreken van enige commentaar over dit stuk in de motivatie toont duidelijk de onzorgvuldigheid van de overheid bij de genomen beslissing aan. Artikel 48/6 de wet van 15 december 1980 is aldus geschonden.

Bovendien, zelfs indien het om een kopie van een vonnis uit het land van oorsprong gaat, wat in deze dus niet het geval is, kan het CGVS niet zomaar beweren dit vals is zoals het in dit geval indirect doet. Zij dient immers afdoende te motiveren waarom dit zo zou zijn (RvS 27.06.1996, nr. 60.545)

Des te frappanter is deze onzorgvuldigheid aangezien dit vonnis het belangrijkste stuk is dat wordt aangebracht door verzoeker bij dit volgend verzoek. Het vonnis bevestigt immers de verklaringen gedaan tijdens dit volgend verzoek en bevestigt de inhoud van de andere documenten die verzoeker slechts in kopie kon voorbrengen.

Uit het vonnis wordt immers duidelijk dat zijn zus T. bij verstek veroordeeld wordt wegens daden van secessionisme en terrorisme. Daarnaast wordt hierbij expliciet melding gemaakt van verzoeker die deel uitmaakt van een wijdvertakt netwerk van secessionisten. Volgende passages uit het vonnis zijn hierover ondubbelzinnig (stuk 3):

[...]

Verzoeker heeft door het neerleggen van dit stuk duidelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben in het geval van terugkeer naar Kameroen. In het vonnis staat hij immers duidelijk vermeld als lid van de wijdvertakte (Engelstalige) afscheidingsbeweging. Bij terugkeer is het bijgevolg aannemelijk dat verzoeker, in de huidige politieke context, gearresteerd zal worden op verdenking van zwaarwichtige feiten als secessionisme en terrorisme hoewel hij hier niets meet te maken heeft.

Door dit origineel vonnis niet op correcte wijze te betrekken in de beoordeling schendt verwerende partij manifest haar materiële motiveringsplicht.

Zij schendt ook de bewijskracht van dit document door er een interpretatie aan te geven die manifest verkeerd is en niet verenigbaar met de termen van dit document (RvV 220.069 van 28/06/2012).

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houdt de materiële motiveringsplicht in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvS 25 november 2014, nr. 229.301; RvV 1 februari 2016, nr. 161.429).

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn.

Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.65).

In casu kan alleen besloten worden dat het niet opnemen van een origineel vonnis waarin verzoeker expliciet wordt vermeld en onterecht gelinkt wordt aan onder meer terrorisme, leidt tot een manifest foutieve feiten verga ring waardoor de beslissing materieel niet afdoende gemotiveerd is. Een vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Kameroen is hierdoor immers redelijk aan te nemen. De waarachtigheid van de andere documenten die verzoeker aanbracht in kopie moet in het licht van dit origineel vonnis worden gezien.

Een schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 moet bijgevolg worden aangenomen.

5.2. Bij het persoonlijk onderhoud legt verzoeker een "avis de recherche" voor aangaande zijn zus T.. Dit opsporingsbevel is uitgevaardigd door de gerechtelijke politie van Bamenda op 21.07.2021 en dus enkele weken voordat zij bij verstek veroordeeld is (stuk 4). Het document draagt de stempel en handtekening van de familieadvocaat, de heer F.N.A..

Deze stempel en handtekening zijn origineel. Het gaat dus om een document uit het strafdossier van verzoekers zus waar de familieadvocaat een kopie heeft van kunnen nemen.

Het CGVS legt echter ook deze verklaring eenvoudig naast zich neer met de enkele zin: "Ook deze kopie kan de geloofwaardigheid niet ombuigen". Dit is opnieuw manifest onredelijk. Het is immers onmogelijk om het origineel uit een strafdossier mee te nemen als advocaat, ook niet in België.

Zoiets wordt nooit toegestaan want gekwalificeerd als diefstal.

Door een door een advocaat afgestempelde kopie van een opsporingsbevel uit een strafdossier voor te leggen heeft verzoeker bijgevolg het maximale gedaan wat aangaande dit document verwacht kan worden.

Dit stuk is ook in overeenstemming met de inhoud van het vonnis.

Het niet in aanmerking nemen van dit stuk zonder enige ernstige motivering is dan ook manifest onredelijk.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men voor een beslissing staat waarvan men ook na lectuur ervan nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu het geval is.

Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoeker de schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maakt.

Indien het CGVS zich niet heeft vergewist van deze originele stempel en handtekening dient anderzijds besloten te worden tot een manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het niet opnemen van dit stuk in de beoordeling zonder enige pertinente motivering schendt daarnaast ook de materiële motiveringsplicht. Minstens dient dit immers in aanmerking te worden genomen als begin van bewijs en aldus als feitelijk element mede de beslissing naar recht verantwoorden.

Daarnaast wordt bijgevolg duidelijk dat de verwerende partij dit aangebrachte element niet naar behoren heeft onderzocht. Artikel 48/6 de wet van 15 december 1980 is aldus geschonden.

Verzoeker wenst nog te onderlijnen dat dit opsporingsbevel geheel met zijn gedane verklaringen spoort. Een vrees voor vervolging van verzoeker in geval van terugkeer moet dan ook als aannemelijk beschouwd worden wat de weigeringsbeslissing van verwerende partij behept met een schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december.

5.3. Dezelfde onredelijkheid legt het CGVS aan de dag betreffende een kopie van een convocatie waarbij de heer N.P.T. wordt opgeroepen door het openbaar ministerie om te verschijnen (stuk 5).

Ook deze oproeping is voorzien van een originele handtekening en stempel van de familieadvocaat, de heer F.N.A., ook deze keer dd. 19.08.2021.

Verzoeker legt in het persoonlijk onderhoud uit waarom deze oproeping door het openbaar ministerie zijn asielrelaas verder aannemelijk maakt. De heer P.T. is immers degene die de borg heeft betaald waardoor verzoekers zus tijdens het gerechtelijk onderzoek in eerste instantie nog is vrijgekomen. Aangezien zij zich vervolgens niet langer aanbood bij de gerechtelijke diensten, wordt de heer P.T. aanzien als een medeplichtige, vandaar de convocatie.

Volgende passage uit het persoonlijk onderhoud toont dit treffend aan (stuk 2, p. 16):

[...]

Dezelfde schendingen als juist hierboven onder punt 5.2 dienen dan ook te worden aangenomen.

Verzoekers verklaringen aangaande de rol van de heer P.T. zijn ook coherent.

Een vrees voor vervolging van verzoeker in geval van terugkeer moet dus als aannemelijk worden beschouwd wat de weigeringsbeslissing van verwerende partij behept met een schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december.

5.4. Naast dit origineel vonnis en de met originele stempel en handtekening voorziene documenten uit strafdossiers, heeft verzoeker een grote hoeveelheid aan documenten neergelegd onder de vorm van een kopie.

Het dient hierbij onderlijnd te worden dat verzoeker zich werkelijk heeft uitgeput zoveel als mogelijk documenten bijeen te brengen ter ondersteuning van zijn verzoek.

Rekening gehouden met de richtlijnen van het EHRM (zie o.a. Bahaddar / Nederland, 19 februari 1998, §45, Recueil 1998-1 en EHRM 23 augustus 2016, zaak J.K./Zweden, 59166/12, punt 92) die stelt dat directe bewijzen niet altijd mogelijk zijn of kunnen bekomen worden en het gebrek daaraan niet op zich bepalend kan zijn om de aanvraag negatief te beoordelen, blijkt dat verzoeker al het mogelijke heeft gedaan om aan zijn bewijsplicht te voldoen.

Er dient ook rekening gehouden met de specifieke situatie van burgeroorlog die het niet makkelijk maakt om originele stukken te bekomen.

Deze documenten bevestigen zowel zijn volgend verzoek als de eerdere verklaringen gedaan in het kader van zijn eerste verzoek tot internationale bescherming.

Aangaande de neergelegde documenten uit het volgend verzoek die nog niet eerder hierboven besproken werden, zijn in de eerste plaats de vier aanhoudingsmandaten van belang.

Het gaat om kopieën van drie aanhoudingsmandaten tegen verzoeker, zijn zus, T. N.M., en de vriend van de familie, M.P.T. (stuk 1 F uit het volgend verzoek), allen uitgevaardigd op 22.07.2019. Een vierde, neergelegde kopie betreft het aanhoudingsmandaat uitgevaardigd op 02.10.2019 tegen zijn zus T.K.M.. Uit deze elementen blijkt dat, in navolging van de moord op zijn vader, P.M.S., en zijn zus Candida M., nu ook hijzelf als andere leden van zijn familie en vrienden vervolgd zijn.

Verzoeker wenst bij dit uitgevaardigde aanhoudingsmandaat op te merken dat het CGVS er verkeerdelijk vanuit gaat dat verzoeker het bestaan van dit aanhoudingsmandaat in twijfel trekt.

Dit doet verzoeker hoegenaamd niet.

Verzoeker wenste enkel in zijn opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud te melden dat hij niet zeker weet of er nu nog een nieuw aanhoudingsmandaat tegen hem loopt aangezien hij niets meer van de Kameroense autoriteiten heeft vernomen sinds het veroordelende vonnis van 06.08.2020. Bij terugkeer verwacht hij anderzijds hoe dan ook te zullen worden aangehouden, alleen zal dit misschien eerder op basis van een nieuw aanhoudingsmandaat. Deze nuance toont eerder verzoekers oprechtheid aan en verkeerd begrepen door het CGVS.

Zijn zus, T. N.M. van haar kant is het land ontvlucht naar Nigeria nadat zij aangehouden werd omdat zij verdacht werd van daden van terrorisme, secessie en verdoezeling omwille van financiële transacties tussen verzoeker en haarzelf. De heer M.P.T., een vriend van de familie, werd eveneens om dezelfde redenen aangehouden. Het aanhoudingsmandaat tegen T. volgt eveneens uit de financiële transacties die zij uitvoerde naar hem.

Verzoeker heeft tevens bewijzen van deze geldtransacties neergelegd (zie stukken 2 en 5 uit het volgend verzoek). Verzoeker legt bij dit verzoekschrift nog bijkomende bewijzen hierover neer (stuk 16).

Hoewel het hier inderdaad om documenten gaat die zijn neergelegd onder de vorm van een kopie, zijn er verschillende redenen waarom deze minstens als begin van bewijs aanvaard moeten worden.

- Zo heeft uw Raad reeds geoordeeld dat een fotokopie van een document een bewijswaarde kan hebben als het de geloofwaardige verklaringen van verzoeker bevestigt (RvV 6 januari 2015 135.874).

- Daarnaast bepaalt artikel 8 Pr RvV dat "De stukken waarvan de partijen willen gebruik maken in originele vorm of onder de vorm van een kopie voorgelegd...". Indien kopieën bijgevolg een bewijswaarde kunnen hebben tijdens de procedure voor de RvV dient dit ook zo te zijn tijdens de behandeling van het verzoek bij het CGVS.

- Verzoeker onderlijnt dat deze kopieën steeds voorzien zijn van de stempel en handtekening van de familieadvocaat, de heer F.N.A.. Hoewel dat uiteraard geen bewijs van authenticiteit oplevert, verleent het de stukken meer geloofwaardigheid als een kopie zonder meer. Het is immers redelijk ervan uit te gaan dat een advocaat zijn stempel en handtekening niet op vervalste documenten zet.

Aangaande raadsman F.N.A. brengt verzoeker verschillende documenten aan die aantonen dat deze wel degelijk werkzaam is als advocaat en dit sinds 05.08.2016 (stuk 6). Dit kan dus nagegaan worden.

- Verwerende partij brengt ook geen enkele indicatie naar de voor die aannemelijk maken dat de documenten die verzoeker ter staving van zijn volgende verzoek om internationale bescherming heeft overgelegd, niet authentiek zouden zijn of niet afkomstig zouden zijn van een daartoe bevoegde instantie, of dat zij niet echt zouden zijn of inhoudelijk onjuist zouden zijn. Het CGVS heeft dus geen concrete twijfels over de authenticiteit van de documenten. Gewoonlijk gaat dit gepaard met de vaststelling dat de documenten anomalieën of onwaarschijnlijkheden bevatten of indicaties van valsheid. Niets van dit alles in casu.

- Uw Raad herinnerde er meermaals aan dat het enkele feit dat corruptie in een land welig tiert, niet als gevolg kan hebben dat de documenten geen bewijswaarde hebben (RvV 8 januari 2015, Rev.dr.étr. 2015, 42 en nog : CCE, 07/12/2012, 93098). Nochtans lijkt dit de enige reden te zijn waarom aan alle kopieën geen enkele bewijswaarde wordt gegeven, hetgeen in dit concrete geval niet ernstig is. De overheid kan zich om die reden alleen evenwel niet permitteren deze documenten elke bewijskracht te ontfangen (CCE, 29 november 2013, n° 114.766).

- Verzoeker wil bovendien onderlijnen dat dient gekeken te worden naar het geheel van de aangebrachte documenten. Dat een dergelijke hoeveelheid aan documenten wordt bijeengebracht door verzoeker, draagt zonder meer bij aan het werkelijkheidsgehalte van zijn asielrelaas.

- Tevens moet worden vastgesteld dat de heer M. steeds coherente verklaringen heeft afgelegd. Alle neergelegde documenten uit zijn volgend verzoek zijn geheel in lijn met de aangebrachte documenten. Dit wordt ook nergens betwist door het CGVS.

6. Wat de verwerende partij verzoeker voornamelijk aanrekent in diens verklaringen, betreft zijn vage interesse zowel in de politiek en als in de activiteiten van zijn zus T.. Dit maakt volgens haar de vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

Nochtans is verzoeker hier duidelijk over in zijn volgend verzoek. Zelf is hij inderdaad geen politieke activist. Dit heeft hij ook nooit beweerd en hierop steunt hij dan ook zijn asielrelaas niet.

Zijn vrees voor vervolging komt in concreto voort uit een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Door het overmaken van geld aan zijn zus T. wordt hij onterecht beschuldigd van deelname aan secessionisme en terrorisme. Het aangebrachte, originele vonnis is hier het meest duidelijke bewijs van. Zoals hierboven aangegeven wordt dit vonnis geheel niet besproken, wat niet te begrijpen valt. Op zijn minst moet de weigeringsbeslissing om die reden vernietigd worden.

Aangaande de activiteiten van zijn zus T. kan dan ook hetzelfde gezegd worden. Verzoeker deelt mee dat zij zich reeds lang engageert als activiste, maar stoelt zijn persoonlijke vrees daar niet direct op. Zij is eerder een andere voorbeeld van het activistische karakter dat rond de familie M. hangt (zie onder stuk 2, 15). In die zin verklaart dit mede waarom de geldtransacties mogelijks überhaupt zijn opgemerkt door de Kameroense autoriteiten.

Het is dan ook in die zin dat de neergelegde documenten betreffende de activiteiten van zijn zus moeten bekeken worden (onder meer deze over SCEW). Verzoeker begrijpt niet hoe het CGVS zijn woorden zo kan interpreteren alsof hij zijn eigen vrees voor vervolging direct afleidt uit de activiteiten van zijn zus. Wel stelt hij dat zij zelf door haar activiteiten in het vizier staat van de Kameroense instanties. Het is onbegrijpelijk onzorgvuldig dat verzoekers woorden zodanig worden verdraaid. Onderstaand tekstfragment maakt dit duidelijk (stuk 2,14-15):

[...]

Aangaande haar vroegere activiteiten als oprichterster van African Beauty International wenst verzoeker wel nog aan te geven dat de verwerende partij zich vergist over de samenwerking die deze organisatie zou gehad hebben met de Kameroense overheid. Dit is nooit het geval geweest.

Hij legt hierover een verklaring neer van zus T. (stuk 14).

7. Dat deze geldtransacties in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten zijn gekomen, moet in het licht van de algemene crisissituatie en de familiegeschiedenis van verzoeker gezien worden, wat maakt dat zijn verzoek verder individueel gemotiveerd is.

In het persoonlijke onderhoud zegt hij hier onder meer het volgende over:

[...]

Verzoeker bracht dit element ook reeds aan bij zijn eerste verzoek. Bij dit volgend verzoek legt verzoeker nog heel wat bijkomende stukken neer, allen voorzien van een stempel en handtekening van de familieadvocaat. Deze stukken tonen aan dat zijn familie inderdaad reeds lang geviséerd is wegens de secessionistische stempel die op haar rust:

[...]

8. Zowel het CGVS als de RvV waren van mening dat niet bleek dat verzoeker zelf te lijden had onder een persoonlijke vrees voor vervolging in de beoordeling van diens eerste verzoek.

In het licht van zijn coherente verklaringen tijdens het tweede persoonlijke onderhoud en al de bijkomend neergelegde documenten, allen geheel in lijn met de verklaringen die verzoeker deed tijdens zijn eerste verzoek en de toen neergelegde documenten, kan niet zonder meer het gezag van gewijsde over dit eerste verzoek ingeroepen worden.

Zo kan het gezag van gewijsde inderdaad niet zomaar ingeroepen worden wanneer tijdens een volgend verzoek niet steeds dezelfde zaak/feiten worden voorgelegd aan de RvV en dus het voorwerp van de vordering verschillend is, of wanneer er verschillende bewijzen worden geleverd (RvV 23 november 2010, Rev.dr.étr. 2010, 555).

Het gezag van gewijsde van de eerste beslissing geldt niet indien "een nieuw bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen". (RvV 16 juni 2009, T. Vreemd. 2009, 322)

Deze rechtspraak is van toepassing in onderhavig geval. In huidig volgende verzoek wordt immers enerzijds de vrees voor vervolging gegrond op een nieuw element, zijnde de beschuldiging van secessionisme en terrorisme voortkomend uit de financiële transacties die verzoeker deed aan zijn zus T.. Ter staving brengt verzoeker vele stukken aan als ook een origineel vonnis dat zijn verklaringen bevestigt. Anderzijds wordt dit verzoek deels gesteund op feiten die hij reeds heeft opgeworpen in zijn eerste verzoek dewelke te maken hebben met het stigma dat kleeft op zijn familie, echter brengt verzoeker hiervoor vele bijkomende stukken aan.

Dit tweede verzoek is dus niet zomaar een herhaling van feiten van het eerste verzoek. Ook worden er verschillende nieuwe documenten aangebracht die de feiten aangehaald in het eerste verzoek in een nieuw daglicht stellen.

Dat het CGVS in zijn motivering aanhaalt dat verzoeker wordt geviseerd omwille van gebeurtenissen die reeds in zijn eerste verzoek worden aangehaald en zich vervolgens eenvoudig beroept op het gezag van gewijsde, is bijgevolg niet correct. Verzoeker heeft immers in het eerste verzoek niet gesproken over het bouwproject voor zijn moeder en de financiering hieromtrent, dewelke de directe oorzaak is van huidige vervolgingsdaden. Ook kon verzoeker toen bijvoorbeeld geen origineel vonnis voorleggen dat zijn vrees voor vervolging erg redelijk maakt.

Door deze feitelijke elementen niet mee te nemen in zijn beoordeling wordt het gezag van gewijsde niet naar recht ingeroepen wat neerkomt op een schending van de materiële motiveringsplicht. De feitelijke analyse leidt immers tot een beslissing die naar recht niet te verantwoorden is. Het toont bovendien opnieuw aan dat het CGVS zeer onzorgvuldig is geweest in zijn onderzoek.

Verzoeker heeft om bovenstaande redenen aannemelijk gemaakt een gegronde vrees te hebben om vervolgd worden bij terugkeer naar zijn land van herkomst en aldus moet de bestreden beslissing hervormd worden. De vluchtelingenstatus moet hem dan ook worden toegekend op grond van artikel 48/3 Vw, minstens de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 §2, a) en b) Vw.

9. Symptomatisch voor het onzorgvuldige onderzoek is tenslotte dat het CGVS, zonder hiernaar op enige wijze te peilen, stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker geld opstuurt naar Kameroen om een huis of appartement te bouwen voor zijn moeder in Bamenda omdat deze sinds 2004 naar Kameroen naar de Verenigde Staten is verhuisd. Het CGVS acht het immers niet mogelijk dat verzoekers moeder is teruggekeerd naar Kameroen gezien de actuele situatie in de Noorwestelijke, Engelstalige regio's.

Mevrouw M.K.M. is wel degelijk teruggekeerd naar haar geboortegrond en dit om traditionele redenen.

Na de dood van verzoekers grootmoeder langs moederzijde keerde zij inderdaad om redenen van traditionele erfopvolging in december 2017 vanuit de VS terug naar Kameroen. Verzoeker legt hiervoor het desbetreffende vliegtuigticket neer (stuk 7). Zij verblijft opnieuw in Bamenda.

Meer in het bijzonder heeft verzoekers moeder de titel van Shungai geërfd van haar moeder die behoort tot de stam van de Nso. Deze stam heeft een classificatiesysteem bekend onder de naam Yaah, van allerlei titels die erfelijk worden doorgegeven. Ter begrip van deze classificatie van Yaah titels legt verzoeker een paper neer van de sociale onderzoeker Emmanuel K. Fai (stuk 8).

Om deze titel te dragen dient de persoon ter plaatste te leven. Verzoekers moeder heeft bijgevolg om deze traditionele reden besloten terug te keren naar Kameroen ondanks de uiterst moeilijke situatie in de regio. Deze nalatenschap van haar moeder kon zij immers onmogelijk weigeren. Ze is op dit ogenblik 94 jaar en wil de traditie koste wat het kost in ere te houden. Verzoeker wenst in deze te benadrukken dat personen die een dergelijke titel dragen, een grote mate van bescherming genieten in de samenleving. Zij heeft in de gegeven omstandigheden het risico afgewogen en een beslissing tot terugkeer genomen. Verzoeker erkent dat hij de terugkeer van zijn moeder zelf explicieter had kunnen aanbrengen tijdens het onderzoek. Aangezien hier in niets naar gevraagd werd, veronderstelde verzoeker dat door zijn verklaring dat hij geld stuurde naar Kameroen voor de bouw van een woning voor zijn moeder evident zou begrepen worden dat zijn moeder terugkeerde.

Aangaande dit element wil verzoeker aanduiden het niet ernstig te vinden dat het CGVS naar de verblijssituatie van verzoekers moeder zelf niet vraagt in het onderhoud, maar zich achteraf wel deels baseert op dit argument om zijn negatieve beslissing te staven.

Door zo onzorgvuldig te handelen voldoet het CGVS ook manifest niet aan zijn samenwerkingsplicht.

Het gehele asielrelaas van verzoeker kan dan ook niet anders dan als zeer coherent en geloofwaardig te worden beschouwd.

De bestreden beslissing moet dan ook hervormd worden, en de vluchtelingenstatus moet haar worden toegekend op grond van artikel 48/3 Vw, minstens de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 §2, b) Vw.

Het gebrek aan zorgvuldig onderzoek maakt dat er essentiële elementen ontbreken om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Ondergeschikt, bij gebrek aan eigen onderzoeksbevoegdheid moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° Vw.

II. De crisissituatie in de Engelstalige regio's van Kameroen

10. [citaten uit de stukken 9-11 bij het verzoekschrift]

11. Door het aanbrengen in de eerste plaats van een origineel vonnis dat hem bij naam vernoemt aangaande deze tenlasteleggingen, naast alle andere documenten, maakt verzoeker aannemelijk vervolgd te zullen worden bij terugkeer. Deze vrees wordt alleen maar groter door de algemene context in de Noorwestelijke regio's, maar bij uitbreiding Kameroen. Zelfs indien verzoeker naar het Franstalige gedeelte terugkeert, hangt hem eveneens een oneerlijke vervolging wegens zwaarwichtige feiten boven het hoofd.

Het niet ernstig betrekken van deze algemene context in de beoordeling van het volgend verzoek tot internationale bescherming getuigt van een manifest onzorgvuldige en onvoorzichtige overheid.

Een schending van artikel 48/3 Vw dient bijgevolg vastgesteld te worden, minstens dient de weigeringsbeslissing herzien te worden om het CGVS toe te laten bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.

Verzoeker benadrukt dat artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet bovendien uitdrukkelijk een samenwerkingsplicht oplegt aan de asielinstanties. Deze bepaling stelt dat de met het onderzoek van het verzoek belaste instanties tot taak hebben om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Deze houdt immers in dat, indien de door verzoeker aangebrachte elementen niet volledig, actueel of relevant zijn, de overheid in deze fase van de procedure actief moet samenwerken met de verzoekster om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven (zie HvJ 22 november 2012, C-277/11, M./Ierland, punt 66; RvV 21 februari 2017, nr. 182.619).

Ook hebben de asielinstanties de plicht om nauwkeurige en actuele informatie te verzamelen uit verschillende bronnen, zoals EASO en UNHCR, en relevante mensenrechtenorganisaties, over de algemene toestand in het land van oorsprong van de verzoekster (artikel 10, lid 3, b) Herschikte Procedurerichtlijn).

Het CGVS moet derhalve kennis hebben van deze algemene landeninformatie, en deze ook betrekken in zijn beslissing. Zo niet, wordt niet voldaan aan de samenwerkingsplicht.

Algemene geloofwaardigheid en voordeel van de twijfel

12. Verzoeker meent dat niet kan worden getwijfeld aan zijn algemene geloofwaardigheid, ten eerste omdat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven met een veelheid aan documenten en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden.

Verzoeker heeft immers op alle vragen van het CGVS kunnen antwoorden, en heeft een coherent relaas afgelegd gedurende zijn onderhoud. Er werd geen enkele tegenstrijdigheid of incoherentie vastgesteld tussen zijn verklaringen bij het CGVS en die bij DVZ.

Bij het onderhoud zelf heeft zich één enkel misverstand voorgedaan aangezien verzoeker niet spontaan de veranderende verblijfssituatie van zijn moeder heeft aangehaald en het CGVS naliet hier naar te vragen.

Verzoeker heeft in dit verzoekschrift zelf duidelijk gemaakt wat de verblijfssituatie van zijn moeder is, waarom deze gewijzigd is en aldus duidelijk gemaakt dat dit in zijn geheel zijn asielrelaas niet merkwaardig maakt. Hij benadrukt dan ook dat het niet van die aard kan zijn om de geloofwaardigheid van zijn ganse asielrelaas onder druk te zetten.

Het geheel van elementen zoals weergegeven is een zeer sterke aanwijzing van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Gelet op het geheel van deze elementen kan niet anders dan worden geconcludeerd dat verzoekers vrees voor vervolging wel degelijk geloofwaardig en aangetoond is.

Ten slotte, zouden er toch nog enkele onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat haar het voordeel van twijfel moet worden toegekend. Het is immers vaste rechtspraak van uw Raad dat in geval van twijfel omtrent bepaalde aspecten van het asielrelaas, dit de asielautoriteiten er niet van ontslaat om na te gaan of de vrees voor vervolging kan worden vastgesteld door de objectieve elementen van het dossier:

[...]

Dit is vaststaande rechtspraak zoals reeds valt af te leiden uit volgend arrest van de Raad van State uit 2002:

[...]

Conclusie

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de motieven van de bestreden beslissing een dermate verregaande beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming niet kunnen ondersteunen.

Bovendien zijn er objectieve elementen aanwezig in zijn dossier die duidelijk aantonen dat zijn vrees om vervolging gegrond is."

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de veiligheidssituatie in Kameroen stelt het verzoekschrift als volgt:

"Subsidiar vordert verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend op grond van art. 48/4, § 2, b) Vreemdelingenwet.

13. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C- 465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. Verzoeker kan in deze verwijzen naar zijn hierboven uiteengezette individuele situatie onder titel I. Beschuldigingen van financiering van de Engelstalige afscheidingsbeweging en van terrorisme in combinatie met de situatieschets onder titel II. De crisissituatie in de Engelstalige regio's van Kameroen. In dergelijke gespannen context is het immers duidelijk dat verzoeker, aanzien als een medeplichtige voor secessionisme en terrorisme bij terugkeer naar Kameroen gegronde vrees heeft op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) Vw. Dit niet aannemen is bijgevolg een duidelijke schending van desbetreffend artikel.

Verzoeker wenst in deze nogmaals te benadrukken dat de geuite beschuldigingen geheel onterecht zijn wat de zware bestraffing onmenselijk zou maken.

14. Aangaande de subsidiaire bescherming op grond van art. 48/4, § 2, c) Vw. stelt verzoeker ten eerste vast dat het CGVS erkent dat de situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen zodanig ernstig is dat sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw.

De bewijslast van het reëel voorhanden zijn van een intern beschermingsalternatief ergens anders in het land, ligt bij de overheid, die bij de beoordeling van het binnenlands alternatief moet beschikken over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals van het UNCHR en van EASO, zo volgt uit artikel 8, lid 2 Herschikte Kwalificatierichtlijn (zie ondermeer RvV 5 maart 2010 nr. 39.789, RvV 7 september 2012 nr. 87.102 en RvV 9 juni 2016 nr. 169.498)

Om te kunnen spreken van een binnenlands vestigingsalternatief, moet de vreemdeling veilig kunnen reizen, naar het betrokken gebied, daar toegelaten worden en er zich kunnen vestigen (zie onder meer EHRM 28 juni 2011, Sufi en Elmi/ VK; EHRM 19 februari 2016, nr. 162.456)

Het CGVS meent dat dergelijk alternatief in dit geval mogelijk is en baseert zich hiervoor op de update van het rapport COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone".

Verzoeker kan zich hier niet in vinden en wel om de volgende redenen.

14.1 Enerzijds stelt het CGVS de situatie beter voor dan deze in werkelijkheid is. Zo is eerder sprake van een verslechtering van de situatie in die zin dat er meer razzia's op Engelstalige Kameroeners zijn en gaat de humanitaire situatie er ook op achteruit.

Wat de razzia's en vervolgingen van Engelstalige Kameroeners betreft, staat in hetzelfde rapport COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone" het volgende te lezen (stuk 12, p.27-28):

[...]

Bovenstaand passage maakt duidelijk dat razzia's tegen Engelstalige Kameroeners in het Franstalig gedeelte, nota bene in Yaoundé en Douala, meer voorkomen in vergelijking met 2019 hetgeen wijst op een verslechterende situatie.

Wat de humanitaire situatie betreft geeft het rapport op p. 30-31 eveneens een zeer precair beeld waarbij eveneens allesbehalve kan aangenomen worden dat de situatie enige verbetering vertoont:

[...]

De gevaarlijke en precaire situatie waaraan Engelstalige Kameroeners zijn overgeleverd na hun interne locatie in het Franstalig gedeelte worden ook bevestigd in een op 20.04.2020 gepubliceerd artikel op de website van The Africa Report1 (stuk 15):

[...]

Deze toename van razzia's op Engelstalige Kameroeners in combinatie met een zeer precaire, humanitaire situatie maken het aannemelijk dat er ernstige veiligheidsproblemen zijn en dat wanneer verzoeker terugkeert naar Kameroen, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

Door deze alarmerende elementen niet mee op te nemen in de beoordeling schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De beslissing naar recht wordt immers niet verantwoord door de feiten waarover zij beschikt.

Een schending van artikel 48/4, § 2, c) Vw wordt aldus aangetoond.

14.2 Anderzijds wordt bovendien geen rekening gehouden met de individuele elementen die verzoeker aanbrengt en wordt aldus ook zijn concrete situatie beter voorgesteld dan deze in werkelijkheid is.

Zo vertelt verzoeker inderdaad dat hij (verre) familieleden heeft die zich reeds lange tijd hebben gevestigd in Yaoundé. Met de jongere garde van deze familieleden heeft hij sporadisch contact via Whatsapp. Via een zo opgerichte groep houdt hij enig contact met de neven en nichten.

Het is in die zin dat hij de protection officer meedeelt dat hij vermoedelijk wel enige tijd, enkele dagen of weken, of maximaal enige maanden bij een familielid kan blijven. Zo stelt hij duidelijk dat hij niet op de hoogte is van hun leven en is dus ook niet veel kan verwachten van hen, op een korte periode van hulp na, hetgeen een zeer begrijpelijke uitleg is (stuk 2, p. 13-14).

Van een neef, de heer E.G.N., heeft verzoeker nog een verklaring kunnen bekomen die de situatie zoals geschetst door verzoeker, geheel bevestigt (stuk 13):

[...]

Daarnaast is het niet ernstig te stellen dat verzoeker over financiële draagkracht beschikt gezien hij kan bijdragen aan de bouw van een woning voor zijn moeder. Dit is uiteraard enkel aangezien hij hier sinds kort werk heeft gevonden bij een bakkerij. Van deze financiële draagkracht blijft uiteraard niets over eens hij terugkeert...

Verzoeker maakt daarenboven duidelijk dat hij helemaal niet zo zelfstandig is als het CGVS beweert wanneer het stelt dat hij, vanwege zijn vindingrijk om naar Europa te komen, in staat moet worden geacht in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Nochtans maakt verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud duidelijk dat hij slechts sinds augustus 2021 werkt en daarvoor volledig afhankelijk was van zijn zuster :

[...]

Ook het argument dat verzoeker zijn middelbaar diploma heeft behaald en universitaire studies heeft aangevat, miskent volledig de inhoud van het rapport waarop het CGVS steunt. Verzoeker herhaalt een passage van hierboven die treffend weergeeft wat de professionele vooruitzichten zijn van Engelstalige Kameroeners die in het Franstalig gedeelte geherlokaliseerd zijn:

[...]

In de beoordeling of verzoeker beschikt over een intern beschermingsalternatief wordt manifest geen rekening gehouden met de individueel aangebrachte elementen van verzoeker. Daarnaast wordt de algemene situatie waarin Engelstalige Kameroeners zich in het Franstalig gedeelte bevinden, beter voorgesteld dan dit in wezen is.

Het is immers, op basis van het algemeen rapport dat verwerende partij in zijn analyse gebruikt, als door rekening te houden met de concrete elementen aangebracht door verzoeker, aannemelijk dat er ernstige veiligheidsproblemen zijn en dat wanneer verzoeker terugkeert naar Kameroen, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen.

In die zin dient dan ook een schending van artikel 48/4, § 2, c) Vw vastgesteld te worden, minstens moet de bestreden beslissing vernietigd worden opdat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan nemen."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"2) Persoonlijk onderhoud, dd. 31.08.2021;

3) Origineel vonnis Militaire rechtbank van Bamenda, dd. 06.08.2020;

4) Kopie met originele stempel van het opsporingsbevel aangaande verzoekers zus T. N.M., dd. 21.07.2021;

5) Kopie met originele stempel van de convocatie voor de heer P.T., dd. 24.07.2021;

6) Bewijsstukken aangaande functie als raadsman van de heer A.;

7) Bewijs vliegtuigticket Washington DC - Douala;

8) The Classification of the aYaah Titleship of the Nso Fondom in Cameroon, E. K Fai, maart 2020;

9) COI Focus - Cameroun: La crise anglophone : situation sécuritaire", 01.10.2019 ;

10) HWR World Report 2021, Cameroon;

11) OCHA rapport, update op 5 november;

12) COI Focus "Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone", update 12.10.2020 ;

- 13) Verklaring van verzoekers neef, de heer E.G.N., dd. 14.11.2021;
- 14) Verklaring van zus T. aangaande werking van African Beauty International;
- 15) *Fleeing violence in Anglophone Cameroon, life in Douala is a different hardship, The Africa report*, dd. 20.04.2020;
- 16) *Bijkomende bewijzen van geldtransacties van verzoeker en zijn zus naar Kameroen.*"

2.3. Bij het verzoekschrift tot heropening der debatten dat op 2 mei 2022 werd ingediend door verzoeker voegt hij de volgende stukken:

- "1) Resolutie van het Europees Parlement van 25 november 2021 over de mensenrechtensituatie in Kameroen;
- 2) Introductie, "The English of Francophone Speakers in Cameroon", februari 2020 + samenvatting boek zoals te vinden op site Amazon;
- 3) COI Focus "Cameroun, Situation sécuritaire liée au conflit anglophone", gepubliceerd op 16 oktober 2020."

2.4. Bij aanvullende nota van 22 april 2022 verwijst verweerder naar de COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire." van 18 november 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij in Kameroen wordt gezocht om reden dat hij ervan wordt verdacht de separatisten financieel te steunen nadat er geldtransacties gebeurden tussen verzoeker en zijn zus T. in Kameroen.

5. Waar verzoeker deze vrees voor een deel koppelt aan gebeurtenissen die hij tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming al aanhaalde, wordt vastgesteld dat deze problemen als ongeloofwaardig werden beschouwd in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming.

Op 25 oktober 2016 nam verweerder een eerste beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. De Raad bevestigde deze beslissing op 28 maart 2017 (RvV 28 maart 2017, nr. 184 587).

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

6. Waar verzoeker in zijn huidige, tweede, verzoek zijn vrees voor terugkeer ook koppelt aan recente gebeurtenissen - zoals zijn financiële bijdrage aan de woonst van zijn moeder in Bamenda en dat er op zijn familie een stigma rust dat wordt versterkt door het feit zijn zus intussen voorzitter is van "Southern Cameroons European Women" (SCEW) -, blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoekers verklaringen

hierover ongeloofwaardig en ontoereikend worden beschouwd en dat de door verzoeker voorgelegde stukken niet overtuigend worden bevonden.

In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker “een veelheid aan documenten” heeft neergelegd ter staving van zijn relaas, die door verweerder echter niet redelijk beoordeeld werden. Aldus verzoeker is het belangrijkste document het vonnis van 6 augustus 2020. Dit vonnis betreft volgens verzoeker een origineel exemplaar, terwijl dit in de bestreden beslissing “om onduidelijke redenen niet zo wordt beoordeeld en als kopie wordt afgedaan”, wat door verzoekers advocaat ook ter terechtzitting werd benadrukt.

Verzoeker klaagt in zijn verzoekschrift verder aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd bevraagd over waarom zijn moeder vanuit de Verenigde Staten terugkeerde naar Bamenda. Hij brengt een vliegtuigticket bij (stuk 7 gevoegd bij het verzoekschrift) om aan te tonen dat zijn moeder wel degelijk terugkeerde. Hij legt uit dat zijn moeder - volgens het classificatiesysteem bekend onder de naam Yaah - de titel van Shungai geërfd heeft van haar moeder die behoort tot de stam van de Nso (stuk 8 gevoegd bij het verzoekschrift) en dat zij bijgevolg om deze traditionele reden besloot terug te keren naar Kameroen ondanks de uiterst moeilijke situatie in de regio.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift ook nog dat de vroegere activiteiten van zijn zus T., als oprichterster van African Beauty International, geen samenwerking met de Kameroense overheid betrof. Hij voegt bij zijn verzoekschrift dienaangaande een verklaring van zus T. (stuk 14).

7. Verzoeker legt middels zijn verzoekschrift tevens stukken neer inzake de crisissituatie en veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's van Kameroen (“COI Focus - Cameroun: La crise anglophone: situation sécuritaire”, 01.10.2019”, “HWR World Report 2021, Cameroon”, “OCHA rapport, update op 5 november [2021]”, “COI Focus “Cameroun. Situation sécuritaire liée au conflit anglophone”, update 12.10.2020” en “Fleeing violence in Anglophone Cameroon, life in Douala is a different hardship, The Africa report, dd. 20.04.2020”). Uit deze stukken kan op het eerste zicht inderdaad een precaire en verslechterende situatie blijken. De bestreden beslissing heeft zich gebaseerd op een COI Focus van 16 oktober 2020. Bij aanvullende nota van 22 april 2022 verwijst verweerder naar de COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.” van 18 november 2021.

8. Gelet op de situatie in (Engelstalig) Kameroen en de hieromtrent bij het verzoekschrift gevoegde informatie, alsook de opmerkingen in het verzoekschrift over de authenticiteit van het vonnis van 6 augustus 2020, de terugkeer van zijn moeder naar Bamenda en de vroegere activiteiten van zijn zus T. als oprichterster van African Beauty International, samengenomen met de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent verzoekers (gepercipieerde) betrokkenheid bij de separatistische beweging en het risico dat hij, als Engelstalig Kameroener, ten gevolge hiervan loopt in geval van terugkeer naar Kameroen.

7. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 oktober 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS